

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

rugsėjo

29 d.

Seštadienis

Nr. 113(4003)

XXXXXXXX

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

LKP rajono komiteto IV plenumas

Vakar įvyko LKP Anykščių rajono komiteto IV plenumas. Plenumas apsvaistė klausimą „Dėl rajono partinės organizacijos uždavinių, tobulinant partinį vadovavimą liaudies kontrolės grupėms“. Pranešimą šiuo klausimu padarė LKP Anykščių rajono komiteto antrasis sekretorius D. GRABUSOVAS.

Diskusijose pasisakė „Už taiką“ kolūkio vė. gydytojas, liaudies kontrolės grupės pirmininkas A. KEBLYS, Anykščių tarpkolūkinės statybos organizacijos pirmininkas, partinės organizacijos sekretorius S. MASIULIS, „Punktuko“ kolūkio laukininkystės brigados brigadininkė, rajono Liaudies kontrolės komiteto narė N. JUODELIENE, rajono žemės ūkio valdybos viršininko pavaduotojas, rajono Liaudies kontrolės komiteto narys P. MARCIUKAS, Anykščių kovai su gyvulių ligomis stoties viršininkas, rajono Liaudies kontrolės komiteto narys R. AUGUSTINAS, LLKJS rajono komiteto sekretorius R. KUTKA, Debeikių apylinkės Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas J. SILINIS, Levaniškio kolūkio pirmininkas S. SAMSONOVAS, Anykščių rajono prokuroras V. RINKEVICIUS, rajono Liaudies kontrolės komiteto pirmininkas B. TANKONAS. Svarstyto klausimu plenumas priėmė atitinkamą nutarimą.

Plenumas taip pat buvo apsvaistytas organizacinių klausimų. Plenumas išrinko LKP rajono komiteto narių Antaną ŽIBUTĮ.

Plenumo darbe dalyvavo LKP Anykščių rajono komiteto nariai, kandidatai į komiteto narius, revizijos komisijos nariai, rajono įmonių, organizacijų ir ūkių vadovai ir pirminių partinių organizacijų sekretoriai, rajono Liaudies kontrolės komiteto neatsitūnijų skyrių vedėjai.

„K. d.“ inf.

PASTANGOS ĮDĖTOS NE VELTUI

Mūsų kolūkis negali dar pasigirti dideliais pieno išmilžiais ir lygiuotis į pirmaujančius rajono ūkius. Todėl neatsitiktinai pas mus susirūpinta karvių bandos gerinimu. Anksčiau pasitaikiusios veislino darbo spragos gerokai sutrukdė didinti gyvulininkystės produktų gamybą. Kolūkio vyr. zootechnikas Algis Kvaselis pastaraisiais metais ėmėsi šioje srityje taisyti padėtį. Nuo pernykščių metų buvo išbrokuotos mažą pieno duodančios, su-

gedusiais tešmenimis karvės ir į bandą įvesta gerų veislinių telyčių. Įgyvendintos priemonės karvių bergždumui mažinti. Kolūkio galvijų bandą gerinant, sumaniai iniciatyvos ėmėsi selekcininkė J. Vegelienė. Ji ryžtingai atrinko produktyvias karves, sugrupavo telyčias.

Suprantama, kad gerl rezultatai gyvulininkystėje didėle dalimi priklauso nuo pašarų bazės, nuo tvarkos tvartuose ir ganyklose. Iš pavasario ganyklos šiemet buvo

rūpestingai patręstos, o užklupus sausrai ir žolės ganyklose stokojant, karves socialiai šėrėme papildomai atvežta susmulkinta žole. Visoms melžiamoms karvėms koncentruoti pašarai seikėjami, atsižvelgiant į jų produktyvumą. Fermų vedėjai M. Stankevičius ir J. Uziela rūpinosi, kad galvijai socialiai būtų pagirdomi. Vandenį vežiojo sąžiningi ir darbštūs mechanizatoriai A. Auglys ir P. Bražionis, todėl girdykloms niekada nebuvo tuščios. Kolūkio vyr. zootechnikas šių metų pradžioje apskaičiavo pieno primelžimo užduotis mėnesiui ir kiekvienai melžėjai. Jos tarpusavyje įtemptai lenktyniauja, stengiasi tiksliai paskirstyti karvėms koncentratą, rūpinasi bendra tvarka ganyklose, tinkama veršelių atranka. Pastaraisiais metais, didindamos prižiūrimum karvių grupių produktyvumą, ypač gerų rezultatų pasiekė mūsų ūkio karvių melžėjos. Produktivesnių karvių telyčaitės prižiūri patyrę šerikai. Buvo pagerintos šios kategorijos telyčaitių laikymo sąlygos, rekonstruota verslė.

Pašarų bazės stiprinimu mes rūpinamės visą laiką.

Šiemet ūkyje įsėta 147 ha kultūrinių ganyklų, atnaujinta 15 ha kultūrinių pievų, įsėta 150 ha daugiamečių žolių. Nors šiais metais stambių pašarų sukaupia ir mažiau, tačiau užaugta dvigubai daugiau siloso, nei pernai.

Kolūkio specialistams sutarant tarpusavyje dėl lygiagrečios augalininkystės ir gyvulininkystės šakų vystymo, pas mus šiemet pieno gamyba gerokai išaugo. Per 8 pirmuosius šių metų mėnesius pieno pagaminome 16 proc. daugiau, negu per tą patį laikotarpį pernai. Karvių produktyvumas atitinkamai padidėjo 271 kg ir pasiekė 1863 kg. Šis rodiklis dar yra mažesnis už rajono vidurkį, bet mes dedame pastangas ir toliau mažinti šioje srityje atsilikimą nuo pirmaujančių ūkių. Pastarąją savaitę mūsų kolūkyje išmilžiai buvo 39 proc. didesni, negu atitinkamą rugsėjo savaitę pernai. Išlaikę ateityje tokius augimo tempus, mūsų kolūkio gyvulių augintojai gamins daugiau produkcijos, tuo pačiu stiprės ir ūkio ekonomika.

St. Puodžiukas
M. Melnikaitės kolūkio
vyr. agronomas

Arimą įpusėjus

Daug darbų susikauptė „Aušros“ kolūkio mechanizatoriams, ruošiant dirvas ateinančių metų derliui. Nemaža kolūkio technikos pastarosiomis dienomis sutelkta melioruojamose žemėse. Čia kolūkio mechanizatoriai sulėkščia, suaktyvavo 100 hektarų dirvų, išvežė nuo jų akmenis.

Seši mechanizatoriai šios savaitės pradžioje arė rąžienas, o šiomis dienomis į jų būrį įsijungs dar trys artojai. Jau verčia vagas Juliaus Palskio vairuojamas galtingas T-150K traktoriai. Netrukus į artojų rikiuotę dar stos du tos pačios markės traktoriai, vairuojami Prano Budrio ir Antano Sirvydžio. Dabar kolūkyje suarta pusė dirvų, o galtingesnė technika arimo tempus artimiausiomis dienomis dar paspartins. Pirmadienį bus susumuoti artojų socialinio lenktyniavimo rezultatai, dviem pirmaujantiems įteiktos premijos.

Arimo baruose ypač įtemptai pasidarbavo kolūkio mechanizatoriai Petras Rimas ir Vytautas Zvirblis, vairuojantys vikšrinčius traktorius. Iki trečiadienio nuo sezono pradžios Petras jau buvo suaręs 161 hektarą, o Vytautas nuo jo atsiliko tik dviem hektarais. D. Butkus

Kvalifikuoti talkininkai

Daug talkininkų iš įvairių miestų įmonių ir įstaigų padeda šiemet mūsų kolūkiečiams doroti derlių. Ypač nuoširdžiai pas mus darbuosi pagalbininkai, turintys mechanizatorių teises. Atvykusiems į talką Lietuvos Žemės ūkio akademijos mechanizacijos fakulteto studentams Stasiui Šustickiui, Viktorui Mindaui, Kaziui Bepirščui palikėme mažą galtingumo traktorių, o jų bendrakursiui Kęstučiui Sirtautui — MTZ-52 tipo traktorių. Šie vaikinai pasirodė labai siropūs, pareigingi, mielai dirbdavo bet kokią darbą, kur tik juos pasiųsdavo kolūkio specialistai ar padalinio vadovai. Jie gabeno žaliąją masę į siloso tranšėjas, vežė trąšas į žiemkenčiams skirtas dirvas, tvartų baltinėjus aprūpindavo kalkėmis, o statybininkus — cementu ir kitomis medžiagomis. Studentai greitai įsigijo tikslius vairavimo įgūdžius, o techniką prižiūrėjo labai sumaniai ir rūpestingai. Grįždami į studijas, jie paliko tvarkingus traktorius.

Mes nuoširdžiai dėkojame visiems talkininkams. Kartu norisi pažymėti, jog žmonės, sugebantys valdyti techniką, ypač paspartina kolūkyje darbų tempus. Mūsų kolūkiečiai linki darbštiesiems studentams sėkmės moksle ir pirmuosiuose savarankiško darbo baruose.

J. Juocepienė
Skiemonių kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorė, spaudos centro „Derlius-79“ grupės vadovė

Už aktyvią moterų tarybos veiklą

Aplė Jakšiščio tarybinio ūkio pirminės partinės organizacijos darbą, vadovaujant moterų tarybos veiklai — toks klausimas apsvaistytas LKP Anykščių rajono komiteto ideologinės komisijos posėdyje.

Jakšiščio tarybinio ūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius V. Vėbra, šio ūkio moterų tarybos pirmininkės pavaduotoja A. Petrovienė, informuodami ideologinės komisijos posėdyje apie atliktą darbą, pažymėjo, kad tarybinio ūkio partinė organizacija skiria deramą dėmesį moterų tarybos darbo koordinavimui ir planavimui, šios visuomeninės organizacijos iniciatyvai skatinti.

Todėl moterų tarybos narės gana aktyviai dalyvauja organizuojant ūkyje kultūrinius-masinius renginius, diegiant naujas darbinės tradicijas — organizuojant derliaus pabaigines ir darbo pirmųjų pagerbimo iškilnes, ruošiant gražiausių sodvų konkursus, skatinant moteris įsijungti į socialistinio lenk-

tyniavimo sąjūdį. 29 šio ūkio moterims suteikti garbingi komunistinio darbo spartuolių vardai, o Janonių ir Pravydžių karvių melžėjų bei Pravydžių kiaulių augintojų kolektyvams, kuriuose dirba beveik išimtinai moterys, suteikti komunistinio darbo brigadų vardai. Ūkio moterų tarybos iniciatyva organizuojamos gražiausių puokščių bei rankdarbių parodos, moterų tarybos aktyvistės kartu su apylinkės Tarybos deputatais surengia iškilmingas naujagimių vardinimas.

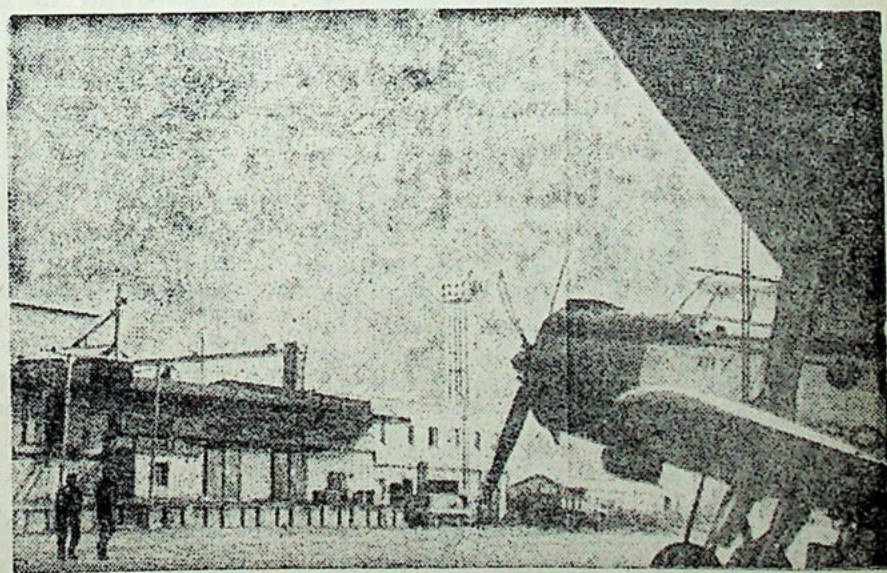
Tačiau ideologinės komisijos posėdyje buvo nurodyta, jog tarybinio ūkio moterų taryba dar nerodo aktyvesnės iniciatyvos, siekiant apibendrinti ir paskleisti moterų tarpe darbo pirmųjų patyrimą. Atidesnį rūpestį tiek partinė organizacija, tiek ir moterų taryba, kaip pažymėta posėdyje, turėtų skirti gyvulininkystės fermose dirbančių moterų darbo ir buities sąlygų gerinimui, gamybinių pastatų aplinkos tvarkymui.

Ideologinė komisija, pri-

ėmusi nutarimą, rekomendavo Jakšiščio tarybinio ūkio moterų tarybai, ypač ruošiantis V. Lenino gimimo 110-osioms metinėms ir Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-mečiui, dar labiau suaktyvinti ūkyje dirbančių moterų tarpe socialistinį lenktyniavimą, apibendrinti ir plačiai paskleisti moterų pirmųjų gerą iniciatyvą ir darbo patyrimą, o taip pat didesnę rūpestį skirti moterų kultūringam poilsiui ir turiningam laisvalaikio organizuoti.

Bendradarbiaujant su kitomis visuomeninėmis organizacijomis, moterų tarybai rekomenduota organizuoti daugiau renginių, skirtų gamybiniam ir politiniam moterų aktyvumui ugdyti, jų mokslinei materialistinei paslaulėžiūrai formuoti, komunistiniam sąmoningumui skiepyti. Siam tikslui plačiau panaudoti pašnekesius, paskaitas, teorinius ir klausimų atsakymų vakarus bei kitas politinio-masinio darbo formas.

„K. d.“ inf.

Radvilaiškio rajono ūkius nebe pirmus metus aptarnauja specializuota agrocheminė tarnyba. Pastatyti talpūs sandėliai, įrengta lėktuvams aikštelė, mechanizuotai pakraunamos trąšos. Agrocheminės tarnybos būriai šiemet jau patręšė mineralinėmis trąšomis daugiau kaip 110 tūkstančių hektarų, išvežė 43 tūkstančius tonų organinių trąšų, herbicidais ir pesticidais nupurškė 17 tūkstančių hektarų pasėlių. Ūkiuose maždaug trečdaliu sumažėjo trąšų laikymo išlaidos, geresnė tręšimo, herbicidų ir chemikalų panaudojimo kokybė.

NUOTRAUKOJE: agrotechninės tarnybos trąšų sandėlis ir lėktuvų aikštelė.

A. Dilio nuotr. (ELTA)

Sutelkime pastangas kapitalinei statybai gerinti

Ivykusioje Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos keturioliktojo šaukimo XIV sesijoje, svarstant klausimą „Dėl kapitalinės statybos elgos rajone“, pranešimą padarė Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas, plano komisijos pirmininkas S. PUİKYS.

Pranešėjas ir kalbėję sesijoje deputatai pažymėjo, kad įgyvendinant partijos ir vyriausybės išskeltus uždavinius, vykdamas mūsų rajone ekonominio ir socialinio vystymo planą, nemažą darbą atliko rajono rangovinių organizacijų — Tarpkolūkinės statybos organizacijos, Kilnojamų mechanizuotų kolonų bei statybos ir remonto valdybos dirbantieji, kurie per trejus dešimtojo penkmėčio metus atidavė į eksploataciją nemažą svarbių tiek gamybinės, tiek kultūrinės — būtinės paskirties objektų. Per šiuos trejus su puse dešimtojo penkmėčio metus laikotarpį į rajono liaudies ūkį buvo investuota 53 milijonai 400 tūkstančių rublių kapitalinių įdėjimų. „Aušros“, „Lėnino keliu“, „Vienybės“ ir Svėdasų kolūkiuose buvo pastatyti nauji arba rekonstruoti kultūros namai, gražūs kultūros rūmai pasipuošę Anykščiai, iškilo nauji Aulėlių mokyklos-internato, Traupio aštuonmetės mokyklos, Svėdasų vidurinės mokyklos bendrabučio ir kiti pastatai. Gyventojų būties sąlygų pagerinimui atiduota naudingumui rajone daugiau kaip 77 tūkst. kvadratinio metrų bendro gyvenamojo ploto, pastatyti 495 individualūs gyvenamieji namai kaime.

Tačiau kapitalinės statybos sferoje vis dar tebėra daug nepanaudotų rezervų, kuriuos pasitelkus — gerokai pagerėtų statybų ekonominiai ir techniniai rodikliai, padidėtų statybų efektyvumas.

Vienas iš pagrindinių rajono rangovinių statybinių organizacijų veikloje pasireiškiančių trūkumų yra tas, kad ne visiškai įvykdomos gamybinių pajėgumų ir kitų objektų atidavimo į eksploataciją melinės užduotys, kad neproporcingai vykdomi darbai, susiję su planinių darbų apimtimi. Štai Tarpkolūkinės statybos organizacija, statydama „Aukštakalnių“ kolūkyje 200 vietų karvidę, šį objektą į eksploataciją privalo atiduoti jau šių metų ketvirtajame ketvirtyje. Nors iki šių metų rugpjūčio mėnesio čia reikėjo atlikti darbų už 132 tūkstančius rublių, tačiau faktiškai atlikta jų

tik už 96,3 tūkst. rublių. TSO statybininkai uždelsia darbus „Atėties“ kolūkyje 400 vietų karvių fermos statybos ir kituose objektuose.

Kilnojamą mechanizuotą koloną per šiuos metus 8 mėnesius darbų programą Svėdasų 12000 vietų kiaulių penėjimo ir auginimo komplekso statyboje įvykdė tik 74 procentais, nors šis kompleksas turėjo būti atiduotas į eksploataciją jau iki šių metų spalio mėnesio.

Sesijoje buvo pabrėžta, jog kai kuriose statybinėse organizacijose dėl neritmingo darbo neįvykdomos planinės statybų užduotys. Jei TSO šių metų aštuonių mėnesių bendrą darbų programą įvykdė 104,8 proc., o savo jėgomis — 101 proc., tai Kilnojamą mechanizuotą koloną rangos darbų planą įvykdė vos 87 proc., o Statybos ir remonto valdyba — 90,5 proc. Pastarosios dvi organizacijos per 8 mėnesių laikotarpį rangos darbų neatliko už 240 tūkstančių rublių, o savo jėgomis — už 193 tūkst. rublių.

Sėkmingesniai statybinių organizacijų darbai nemažą įtaką turi šių organizacijų gamybinių bazių stiprinimas. Pastaraisiais metais šioje srityje nemažą atlikta Anykščių tarpkolūkinėje statybos organizacijoje: čia pastatytas naujas betono mazgas, inertiųjų medžiagų sandėlis, armatūros cechas, būtinės patalpos, įrengtos gelžbetoninių gaminių poligonai ir kalkinė kompresorinė, pernai atiduota į eksploataciją mechaninės dirbtuvės, o šiuo metu projektuojama čia statyti statybinių medžiagų sandėlį su sporto sale ir administraciniu pastatu. Gerai čia sprendžiamai ir gyvenamųjų namų statybos klausimai: 1976 metais TSO darbuotojams pastatytas 50 butų gyvenamas namas, šiuo metu vykdoma 66 butų gyvenamojo namo statyba, projektuojama dar statyti 195 vietų bendrabutį.

Tačiau Kilnojamų mechanizuotų kolonų gamybinei bazei stiprinti iki šiolei beveik nebuvo skiriamas dėmesys, o dėl to ši organizacija neturi galimybės plėsti rangos darbų apimtį. Per mažai dėmesio skiriama gamybinės bazės stiprinimui taip pat Statybos ir remonto valdyboje, kur dažniausiai tam tikros lėšos skiriamos tik gamybinės bazės remonto darbams atlikti, bet ne kompleksiskam šios bazės stiprinimui ir plėtimui.

Dar daug trūkumų darbų organizavime ir statybos technologijos srityje pasireiškia, statant 12000 kiaulių penėjimo kompleksą Svėdasuose. Darbus čia vykdo KMK statybininkai, tačiau darbų vykdytojai laiku nereaguoja į techninę priežiūrą atliekančių darbuotojų pastabas ir reikalavimus, nedaro atžymų

žurnaluose apie jų defektų pašalinimą. Nepatenkinamas darbų organizavimas pasireiškia Statybos-remonto valdybos objekte — Kurklių vidurinės mokyklos statyboje, kur be pagrindo tenka papildomai naudoti darbo jėgą ir lėšas, pereikvojamos statybinės medžiagos.

Sesijoje buvo pažymėta, jog rajono statybinių organizacijų darbų ritmingumui ir planinių užduočių vykdymui neigiamai atsiliepa pasireiškianti dar didelė kadrų kaita, darbo drausmės pažeidimai. Per šiuos metus pirmąjį pusmetį dėl įvairių priežasčių — neišėjimo į darbą administracijai leidus, pravaikštų, prastovėjimų buvo prarasta net 929 žmogaus darbo dienos ir dėl darbo laiko nuostolių neatlikta darbų maždaug 30 tūkstančių rublių sumai.

Pastaraisiais metais KMK, Statybos ir remonto valdybos kolektyvai neįvykdė darbo našumo kėlimo užduočių. Todėl siekiant padidinti darbo našumą, kaip pažymėta sesijoje, būtina dar labiau tobulinti darbų organizavimą statybos objektuose, plačiau taikyti pažangų patyriną ir efektyvesnius darbų metodus, ypač panaudojant pažangią statybos organizavimo formą — brigadinės rangos metodą, įgalinantį maksimaliai panaudoti vidinius rezervus, tinkamai suderinti valstybės ir kiekvieno dirbančiojo interesus.

Juk praktika rodo, kad ten, kur taikoma brigadinė ranga, žymiai didesnis būna darbo našumas ir mažėja darbų savikaina. Sprendžiant darbo našumo kėlimo problemas, neretai statybininkai šioje srityje susiduria su sunkumais ir dėl objektyvesnių priežasčių: trūksta statybinių medžiagų bei transporto, dar nepakankamai gerai būna sutvarkytas planavimas, kainodara ir normavimas, statybininkai neretai dar pavėluotai gauna projektinę dokumentaciją ir technologinę įrangą. Tačiau darbo sėkmė žymiu mastu priklauso ir nuo to, kaip pačios statybinės organizacijos efektyviai panaudoja turimą techniką, medžiaginius ir darbo jėgos resursus, kokie susiklostė užsakovo ir rangovo tarpusavio santykiai, kaip laikomasi sutartinės ir darbo drausmės.

Sesijoje pabrėžta, jog kai kuriose statybinėse organizacijose nesijaučia šeiminingos tvarkos naudojant statybinės medžiagas ir transportą. Kilnojamą mechanizuotą koloną, kaip rodo atliktų revizijų patikrinimai, dar netaupiai naudojamos medžiagos, neracionaliai panaudojamas transportas, nesilaikoma etatinės drausmės, pažeidžiami Darbo įstatymų reikalavimai priimant ir atleidžiant iš darbo darbuotojus, dar aukšta yra atliktų

darbų savikaina. Sesijoje buvo akcentuota, jog rajono statybinėse organizacijose dar nepakankamas rūpestis skiriamas statybos darbų mechanizavimui, naujos technikos įdiegimui. Nors klekviuose organizacijose yra sudaryti naujos technikos įdiegimo planai, tačiau taikomos priemonės neretai būna neefektyvios, nepadedančios sumažinti darbininkų skaičių. Jeigu šioje srityje geresnė padėtis yra Tarpkolūkinėje statybos organizacijoje, kurioje priemonės būna konkrečios ir žymiai efektyvesnės, tai šie klausimai deramo įvertinimo nesulaukia Statybos ir remonto valdyboje.

Nors ne kartą buvo atliekami darbų kokybės patikrinimai KMK statomame stambiausiam objekte — Svėdasų kiaulių penėjimo komplekse, tačiau atskleisti trūkumai laiku nešalinami: čia pastatų durys ir langai išvirę nuo vyrių, glazūruotos plytelės daug kur atsiklijavusios, lėjimų laiptai bei pamatai nutrupę, atskirose vietose pamatų blokai sumontuoti ant durpių pagrindo ir dėl tos priežasties sėda pastato sienos. Tai grubūs statybinės technologijos pažeidimai.

Sesijoje pažymėta, jog Anykščių mieste užstatomas Ramybės rajonas turėtų tapti tikrai pavyzdingu, su gražiai sutvarkytais šaligatviais, privažiavimais, ir žaliomis vejomis kvartalu. Nors šio kvartalo pirmoji eilė jau baigiama užstatyti, tačiau gėry poslinkų gėrbūvio tvarkymo darbuose, kuriuos turi atlikti Statybos ir remonto valdyba, dar nematyti. Nepatenkinamai įsisavinamos šiemetams čia gėrbūvio darbams skirtos 15 tūkst. rublių lėšos.

Sios valdybos darbininkai atlieka ir gyvenamųjų namų kapitalinio remonto darbus, tačiau vis tik gaunama nemaža skundų ir pareiškimų iš gyventojų dėl nekokybiškai atliktų remonto darbų.

Dar daug neūkiškumo faktų pasireiškia, kaip nurodyta sesijoje, sandėliuojant bei transportuojant statybinės medžiagas. Neretai juk statybinėse aikštelėse plytos būna tiesiog suverstos į krūvas, jų nemažai būna sudaužytų, tuo tarpu jos turėtų būti sandėliuojamos ant padėklų ir uždengtos, apsaugant jas nuo atmosferos poveikio.

Vykdamas šiuos metus kapitalinės statybos programą, visokeriopai didinant statybos efektyvumą, statybinių organizacijų ir užsakovų bendromis pastangomis būtina užtikrinti, kad visi planiniai objektai būtų ne tik laiku atiduoti naudojimui, bet ir tai atliktą, panaudojant minimalius materialinius bei finansinius išteklius. Ypač baigiamuose objektuose, kaip pa-

brėžta sesijoje, turėtų būti sutelkta reikiama darbo jėga, materialiniai resursai, užtikrintas geras, nenutrūkstamas darbų organizavimas.

Kalbėdama sesijoje rajono Tarybos deputatė, „Atėties“ kolūkio vyr. zootechnikė D. EZELSKIENĖ pažymėjo, jog šiame ūkyje pastaraisiais metais žymiai išsiplėtė statybų apimtys, statant ne tik naujus gamybines paskirties pastatus, bet ir rekonstruojant senus pastatus. Jau atlikti nemaži darbai ūkio statybinių jėgomis rekonstruojant veršides. Pernai pradėtas statyti linų galvenų džiovimo punktas, nes ūkyje auginami dideli linų plotai. Tačiau kalbėtoja išreiškė priekaištus Anykščių TSO statybinių adresu, kad užvilktų 400 vietų karvidės statybos darbus, o taip pat „Žemės ūkio technika“ rajoninio susivienijimo adresu, kad visiškai mažai atliko šiame statybos objekte įrengimų montavimo darbų.

Rajono Tarybos deputatas — Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ direktorius J. MAKSTELELE pažymėjo, kad vien šiais metais susivienijime kapitaliniais įdėjimais buvo skirta 520 tūkstančių rublių, tačiau statybų reikalams buvo panaudota lėšų net žymiai daugiau. Šio susivienijimo Palėvenės ceche baigiama kalilinės statyba, atlikti dideli darbai Zubiškio ir Ambraziškio filialuose.

Kalbėtojas priekaištavo Anykščių statybos ir remonto valdybai už tai, kad ši organizacija nepaprastai užvilktų susivienijimui statomo poilsio bazės pastato darbus, nes šiemet jų atliko vos už du tūkstančius rublių.

Kalbėjęs sesijoje Anykščių statybos ir remonto valdybos viršininkas M. URBONAS pažymėjo, kad ši organizacija šiais metais turės pagal planą atlikti darbų už 1 milijoną 820 tūkstančių rublių. Šių metų trijų ketvirčių darbų užduotį numatoma įvykdyti sėkmingai, tačiau, kalbėtojo nuomone, statant naują Kurklių vidurinę mokyklą ir kitus objektus, statybininkai neretai be reikalo sugaišta laiką dėl netolygaus reikalingų statybinių medžiagų aprūpinimo. Neretai neritmingam darbui ir planinių objektų nesavalaikiam atidavimui kliūtimi tampa ir tai, kad subrangovai pernelyg užvilktina darbus. Štai Statybos remonto valdybos statomose objektuose Teritorinė santechnikos valdyba turėjo šiemet atlikti darbų už 60 tūkstančių rublių, o atliko už

57 tūkstančius rublių

Sesijoje rajono Tarybos deputatė, Valstybinio banko Anykščių skyriaus valdytoja B. ILCIUKIENĖ kalbėjo apie būtinumą statybinėse organizacijose taupiau naudoti lėšas, gerinti darbų organizavimą baigiamuose statybos objektuose. Juk nenormali padėtis susidarė Anykščių KMK, kurioje neįvykdoma darbų programa pagal atskirus ketvirčius, tačiau visad žymiai pereikvojamas darbo užmokesčio fondas.

Rajono Tarybos deputatas — K. Staro kolūkio pirmininkas P. LAUŽIKAS teigė, jog rangovinių statybinių organizacijų vadovai neretai prašo iš ūkių paramos, sutelkiant darbo jėgą statomuose objektuose, tačiau ūkių galimybės yra ribotos ir tegalime išskirti tik nekvalifikuotus žmones, galinčius dirbti pagalbiniais darbininkais. P. Laužiko nuomone, tikslinga būtų pačiose rangovinėse statybinėse organizacijose geriau sukomplektuoti kvalifikuotų statybinių kadrus. Be to, daugiau reiklumo turėtų rodyti Valstybinio banko Anykščių skyriaus darbuotojai statybinių organizacijų atžvilgiu, kad nebūtų pernelyg pereikvojamos lėšos statybose ir griežčiau būtų prisiima statybų sąmatinės vertės.

Apie būtinumą gerinti tarpusavio bendradarbiavimo santykius tarp užsakovų ir rangovų, apie pribrendusį reikalą, kad Utenos teritorinis statybos trestas konkretnę pagalbą teiktų Anykščių KMK kolektyvui, vykdamas Svėdasų kiaulių auginimo komplekso statybą ir apie kitus svarbiausius uždavinius plačiai sesijoje kalbėjo Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas, žemės ūkio valdybos viršininkas A. DACIULIS. Sesijoje taip pat kalbėjo rajono Tarybos deputatai — Anykščių TSO vairuotojas R. AZARINSKAS ir „Gegužės Pirmosios“ kolūkio vyr. zootechnikė R. KIAUSAITE.

Atskaitą sesijoje apie rajono Tarybos liaudies švietimo ir kultūros nuolatinės komisijos darbą padarė šios komisijos pirmininkė E. SAKAVICIENĖ. Svarstytais klausimais buvo priimti atitinkami sprendimai.

Be to, sesijoje informacija apie 1978 metų gegužės 18 d. rajono Tarybos sprendimo „Dėl rajono Draugiškųjų teismų darbo visuomeninės tarybos ataskaitos“ vykdymą padarė Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto sekretorius V. GRIGALAVICIUS.

„K. d.“ Inf.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

2 psl. 1979. IX. 29

Rugsėjo 30-oji — Mašinų gamintojų diena

Toliau plėsti mašinų gamybą — visų liaudies ūkio šakų aprūpinimo nauja technika pagrindą — „Pagrindinių TSRS liaudies ūkio vystymo krypčių 1976—1980 metams“.

VIENERIOS — VIETOJ KELERIŲ

Keli žukiai vienu šūviu — taip vaizdžiai galima apibūdinti stakles su programiniu valdymu, kurias pradėjo gaminti Vilniaus „Žalgirio“ staklių gamykla. Kiekviena tokia mašina moka daug operacijų: frezuoti ir gręžti, ištekinti ir įsriegti srieges — atlikti darbą, kuriam padaryti anksčiau būtų prireikę kelerių skirtingų staklių.

Staklių gamybą, pradėtą tik pokario metais, šiandien yra viena svarbiausių respublikos pramonės „profesijų“, pranešė Lietuvos TSR valstybiniame plano komitete. Pagal gaminamų staklių skaičių dabar užimame ketvirtą vietą sąjunginių respublikų tarpe, o pagal jų gamybą tūkstančiui gyventojų — pirmąją. Didelė dalis iš 30 tūkstančių šių mašinų, kurios kasmet dabar pagaminamos Lietuvoje, — „naujosios kartos“. O tai reiškia, kad jos keleriopai našesnės, patikimesnės, tikslesnės, universalesnės už savo pirmtakes.

Po keliasdešimt milijonų

rublių ekonomijos kasmet šalies pramonė gauna iš precizinų staklių gamos, kurias daro Kauno F. Dzeržinskio staklių gamykla. Jomis, pavyzdžiui, gaminamos labai tikslios detalės elektroninei technikai, aukštos klasės televizoriaus ir automobiliams. Tris—keturis kartus padidino šlifavimo našumą mašinos, kurias ėmė tiekti Vilniaus šlifavimo staklių gamykla. Tarybų Lietuvos staklių pramonės produkciją dabar perka daugiau kaip 30 užsienio šalių. Ji ne kartą pelnė aukso medalius tarptautinėse parodose ir mugėse.

INDUSTRINEI PASARŲ GAMYBAI

Raketodromą primena „Neris“ gamybinio susivienijimo pagrindinės įmonės gatavos produkcijos sandėliai. Galingi kranai kilnoja į vaگونus sidabru spindinčius milžiniškus agregatus, kurie iškelia į šalies ir respublikos kolūkių, tarybinių ūkių.

— Pasarų ruošimo technikos gamyba sparčiai didina-

ma, — sako susivienijimo generalinis direktorius V. Sumakaris. — Praėjusio penkmečio pabaigoje per metus gaminome po tūkstantį žolės milų agregatų, o šiemet jų patieksime beveik dvigubai daugiau.

Susivienijimo įmonės techniškai pertvarkomos, rekonstruojamos. Antai, pagrindinėje įmonėje Vilniuje anksčiau laiko atiduotas naudoti devynių tūkstančių kvadratinio metrų suvirinimo-surinkimo cechų, kuriame daromi pagrindiniai žolės milų gamybos agregatų mazgai. Užbaigus rekonstrukciją, beveik šešeriopai išaugs Rokiškio žemės ūkio mašinų gamyklos pajėgumai. Briketuotuvų ir granuliatorių gamybai specializuojama Radviliškio žemės ūkio mašinų gamykla: joje jau stoji rikiuotė didelis surinkimo cechų.

Įmonių techninis pertvarkymas leidžia gaminti ne tik daugiau, bet ir našesnių pasarų ruošimo mašinų. Neseniai „Neris“, pavyzdžiui, ėmė tiekti didelėms gyvulininkystės fermoms naujoviškus agregatus, kurie iš šiaudų, silosų, šienainio, šakniavaisių ir kitų komponentų per valandą paruošia iki 15 tonų pasarų. Agregatas automati-

zuotas, jį valdo vienas operatorius.

PAGAL AUKŠČIAUSIUS STANDARTUS

Vilniškė Gražų gamykla — didžiausia šio profilio specializuota įmonė Europoje. Ji dabar kasmet išleidžia po 35 milijonus įrankių, kurie reikalingi iš esmės visoms liaudies ūkio šakoms. Stambiausi iš jų „įveikia“ bet kokią storio plieno ląstus, patys smulkiausi — nepakeičiamai mikrotechnikoje, kur dydžiai matuojami šimtosiomis milimetrų dalimis.

Įmonė nuo penkmečio pradžios negavo nė vienos reklamacijos. Įrankių kokybei labai pasitarnavo vieninga standartų sistema, kurią priėmė įmonės inžinerinės tarnybos. 55 gamykliniai standartai, savo reikalavimais aukštesni už šakinius, griežtai reglamentuoja medžiagų ir paruošimo operacijas, apdorojimo tikslumą, net elektros naudojimą gamyboje.

Vilniškė įrankių gamykla dabar plačiai žinoma. Dailios dėžutės su raitelio, ginkluoto gražu, atvaizdu keliauja po visą šalį ir daugiau kaip

40 užsienio valstybių.

Lietuvos Miškų ūkio mokslinio tyrimo instituto darbuotojai pirmą kartą šalį pradėjo nuodugniai tyrinėti poilsiautojų įtaką miškams. Jų darbas „Girulių miško rekreacijos projektas“ susilaukė aukšto įvertinimo — apdovanojimo TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodos sidabro ir bronzos medaliais.

Šiuo metu grupė instituto mokslinių bendradarbių, vadovaujami žemės ūkio mokslų kandidato E. Riepo, tiria poilsiautojų

įtaką valstybiniams Kuršių nerijos miško parkui. Remiantis šiais tyrimais, bus pateiktos mokslinės rekomendacijos, kaip jį toliau saugoti.

NUOTRAUKE: Miškų ūkio mokslinio tyrimo instituto grupės vadovas vyr. mokslinis bendradarbis E. Riepas (dešinėje) kartu su jaunesniais moksliniais bendradarbiais V. Čirliu ir A. Čirliu tiria grunto sušilimo laipsnį.

B. Aleknavičiaus nuotr. (ELTA)

KAREIVIO POSMAI

Su Didžiojo Tėvynės karo dalyviu Aleksandru Petniūnu susipažinau prieš trejetą metų. Tada jis buvo dar ne pensininkas, dirbo „Bolševiko“ kolūkio fermų mechaniku. Sėdėjome mudu pašalčiame fermos poilsio kambaryje ir kalbėjome apie karo dienas, kurias mano būsimąjį rašinio herojų, kaip sakoma, savo kailiu patyrė, praėjo žūbūtinų akimirkų išbandymas. Stengiausi jį kuo daugiau išklausi, žymėjau užrašų knygtelėje pačius reikšmingiausius frontinio gyvenimo epizodus, įvykius, nes iš jų prisiminimų nuotrupų

reikės sulipdyti vientisą pasakojimą. Man, kuriam karas pro miglotus kudiškystės omenų prisiminimus buvo tada tik kažkas baisaus, sunkiai suvokiama (pažėme skrendančių lėktuvų gausmas, po sproginų už kaklo ir ant galvos byranti žemė po lazdyno krūmų iškastose slėptuvėse, dūmų kamuoliai anapus Sešupės boluojančiame mieste lyje...), tik vėliau iš knygų ir kinofilmų sužinojusi mūsų liaudies, tarybinių karių didvyriškumą, idomiu būvo klausytis Aleksandro Petniūno prisiminimų. O jis daug ką turėjo prisiminti,

daug ką galėjo papasakoti. Už lango skambėjo šiaurios siūbuojamos, lijudros nublizgintos medžių šakos. Klausydamasis buvusio kario pasakojimo, bandžiau įsivaizduoti 1945 metų žiemą. Kažkokio negirdėto Cinten miestelio Rytprūsioose sugriauto namo rūšį, kur visą savaitę glaudėsi kelėtas prieš apsupų tarybinių karių, jų tarpe ir mano pašnekovas, vaizduotėje regėjau generolą Cerniachovskį, savo kalbą drąsinantį į miltinę susirinkusius, pasiruošusius Karaliaučiaus šturmui divizijos karius... Pasakojo Petniūnas ir apie tris karo ligoninėse praleistus mėnesius, operacijas, chirurgų pastangas jį pastatyti ant kojų, apie darbą, atstatant Bobruiską... Bet argi viską išpasakoti per porą valandų, trumpa buvo ta žurnalistinė pažintis, daug ko nepasakė mano herojus, neužsiminė jis ir apie toms karo dienomis rašytus eilėraščius, apie kareivio kuoninėje parsineštą sąsiuvinėlį, į kurį tarp mūšių atokvėpio valandomis, trinksint vagonų ratams, sėdint apkasuose rašė tai, kas tada buvo susikaupę širdy.

Apie tuos kareiviškus posmus sužinojau tik šių metų vasarą, kai likimas vėl suvedė su Aleksandru Petniūnu. Vartau stamboka rašysena primargintus puslapius. Matosi, kad šaltkalvio rankai plunksnų nelabai klusni, bet ieigu širdis diktuoja tėviškės ilgesį, neapykantą priešui, atsiminimai vis neša į gimtą šalę — gula eilutės, dėtosios posmai, kurie maloniai pradžiugins ne savo skambumu, formos tobulumu, o jausmo tikrumu, noru išsakyti

savo nuotaikas. Stai išėjus į frontą, parašyta „Kareivio rauda“. Jau dabar ir pačiam autoriui sunku beatminti, kaip, kokiomis aplinkybėmis jis posmavo šį krūtinėje susitvenkusį kūrinį. Berods, apklase, pasidėjęs sąsiuvinį ant automato buožės... Regėjosi gimtinės laukuose auksu rūnuojantys javai, pakely jūmantis, vis išskylantis prieš akis beržas, raudona, kamantinėis dūzianti dobilų vilnis... Tuos į posmus sudėtus mielus reginius pakeičia kiti: per javų lauką žlegantis tankas, nesulaukiantys pjovėjų, varpas svarinančių kviečių plotai, tankų vikšrų trauksioni, dulkėmis apnešti dobilai...

„Pievas ir laukymės raižo apkasai. Po baisių sproginų virsta jie kapais. Snabžda kario lūpos vardą mylimos, Krinta jis lyg žiedas, pakirstas šalnos.“

Te pavasarėliais, kai įeivos žydės, Ciulbanti lakšutė vardą jo minės. Lenksis rugio varpos taip žemai, žemai, Verks rytai rasoti, kvapūs dobilai... — rašė karys, galvodamas apie žūbūtinį mūšį, draugo mirtį, skausmingai pasiilgęs savo krašto.

Atėjo ilgai laukta Pergalės diena, vėl pražydo liepos, bet Rytuose nerimsta japoniškieji interventai. Iš Gumbinės į tolimą kraštą išdunda ešlonas, suspurda krūtinėje širdis, pamaičius karo nuniokotą, vėl kylančią naujam gyvenimui Lietuvą. Kaip būtų gerai, kad jau nereikėtų gulėti apkasuose, būtų galima nusivilkti kareivišką palaidinę, išvaryti plačias pradalgas rasotoje lankoje, ramiai, nealvoiant ar sugrįši į savo

kraštą, ar ne, stebėti virš klotimo sklandančius gandrų. Dunda vagono ratai, šmėkštelė pageležiškely sutūpusi bakūžė, lieka baltumu plieskiantis beržynas. Stabtelė traukinys garvežių dūmais persismelkusioje stotyje, Aleksandras Petniūnas išsima sąsiuvinį, skuba užrašyti, ką jis jautė, važiuodamas per savo kraštą, nori išsakyti ir ilgesį, ir meilę, ir nerimą...

„Stai priartėjom prie Bobruisko Ir upė štai Berezina. Bet gražesnės kaip mūsų Sventoji Aš nesurasiu niekada.“

Kai saulė vasarą įspindi, Jos toks gaivinantis vanduo, Zinau aš jos krantus ir vingius, Zinau, kur glūdi koks akmuo...

Nueik, o mylima sesute, Suskinti puokštę ten gėlių. Ir Sventajai, manajai upei, Tu pasakyk, kaip ją myliu...

Vartau tuos kareivio ranka prirašytus puslapius, skaitau sunkiomis ir rūšiomis dienomis gimusius posmus, kur šių dienų skaitlytojas atrastų ir ritmo nelygumą, ir nesklaidžių rimų, ir kitų nusižengimų eilėdaros taisyklėms, tačiau šias eiles norisi visai kitu mastu matuoti. Prieš akis iškyla kario paveikslas, kuris ne tik kilo atakon, žygiavo fronto keliais, bet ir sugrūbusiomis rankomis vedžiojo plunksną, dainavo meilę ir neapykantą, skausmą ir ilgesį. Dainavo kaip paukštis, nevadindamas savęs poetu, nežinodamas, kas laukia rytoj. Tuo ir sudomino tie kareiviški posmai, paskaitino dar kartą rašyti apie savo rašinio herojų, kurį dabar matau ne tik su ginklu rankoje, einantį pasitikti prieš. Matau jį ir liūdinį, besiliginį savo namų, savo gimtinės.

Vyg. Račkaitis

Įdomi paskaita

Liaudies teismo tarėjai, teisininkai, draugiškųjų teismų pirmininkai klausėsi teisės mokslų kandidato J. Nargėlos paskaitos apie socialistinio bendravimo normų laikymąsi. Lektorius kalbėjo apie šeimos, mokyklos vaidmenį ir ypač didelę šeimos atsakomybę už dorovingos asmenybės išugdymą. Lektorius daug dėmesio skyrė papročiams, tradicijoms, nes kur nemokama kultūringai elgtis, kultūringai švesti šventes, ten klesti girtuokliavimas, kuris neretai pastumia ir į nusikaltimus. Kovodami su teisės pažeidėjais, efektyviau turėtume panaudoti draugiškųjų teismų veiklą.

Iš gyvenimo, teisininko darbo paimti pavyzdžiai, išvados, paremtos grožinės literatūros pavyksiais, lektoriaus paskaitą darė įdomią ir įtaigią. M. Giedrienė

Paminklas pionieriams

Palangiškė skulptorė A. Vertulienė sukūrė paminklą Palangos pionieriams, kurių stovyklą pirmąją karo dieną sunaikino fašistų bombonešiai. Tai keturių metų aukščio mergaitės figūra. Atlieta iš bronzos, ji bus pastatyta žalioje vejoje prieš Palangos biblioteką.

(ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1979. IX, 29

Tarp žiedų.

P. Jurkšio nuotr.

Apie žmones, vadinamus ilgapiščiais

Šie žmonės gyvena šalia mūsų, dirba kaip ir visi kiti. Rodos, niekuo išsiskirti iš kitų tarpo negalėtų. Bet bendradarbiai juos dabar vadina ilgapiščiais. Žodžiu, žmonėmis, kurių pirštai riestai į save, kurių rankos išliestos visuomeninį turtą. Apie keletą tokių ilgapiščių ir norėsiu papasakoti. Gal būtų, jų blogas elgesys bus pamokantis pavyzdys tiems, kurie dar nenori atskirti žodžių „mano“ ir „mūsų“ sąvokų.

TAI BENT RADINYS..

Ir kokių tikrai radinių kartais nepasitaiko! Stai, ėjo rugpjūčio 14-ąją pro Garbėnu grūdų sandėlių Stakūnų kio tarybinio ūkio Garbėnų

fermos karvių melžėja Vida Stankevičienė su laikinai niekur nedirbančia to paties ūkio gyventoja Zita Jurevičiene, ir mato: sandėlyje pūso didelės visą penkiasdešimt kilogramų besveriantis maišas kvietinių grūdų. Mirktelio viena kitai abi draugės, ir ilgai nelaukusios čiupo maišą. Tempė radinį moteriškės net sukaitusios. Ir taip storiškai tempė, kad nepanoro netgi su brigadininke Janina Griskevičiute pasišnektėti.

— Šį maišą su grūdais mums davė vienas žmogus, — tik burtelėjo susidomėjusiai nešuliu brigadininkei moterys ir nuskuodė į namų pusę.

O brigadininkė, pasirodo,

labai jau smalsi buvo, kad, pasilekusi bendradarbius, milicijos pareigūnus, panūdo viską smulkiau su moteriškėmis išsiaiškinti.

— Taigi, ėjome pro sandėlį, o čia maišas su grūdais pamestas. Mes ir pasiėmėme šį radinį. Vištas butime pavaišinę šviežiais grūdėliais, suokė gražiais balseliais Zita Jurevičienė ir Vida Stankevičienė. — Mums dabar priklauso rados.

Moterys buvo telsios. Už tokį radinį joms tikrai pagal nusistovėjusį liaudies išminčių sugalvotą paprotį priklausė rados. Todėl Anykščių liaudies telsmo sprendimu abiemis ilgapiščiams vietoje rados ir buvo išskirtos soli-

džios „premijos“, tikrai kažkodėl baudomis pavadintos...

SUSIGUNDE RUBEROIDU

Dažnokai Anykščių statybinių medžiagų kombinato Rubikių cecho statybos darbininkė Adelė Zukaitė visiems skysdavosi namo, kuriame jai buvo suteiktas butas, prakiurusiu stogu. Statybos brigadininką paveikė moters aimanos, ir jis nusprendė išduoti jai porą ruberoido rulonų. Kadangi visi buvo tokie gailestingi, tai A. Zukaitė netgi ne tik tuos du rulonus, bet ir raktus nuo statybinių medžiagų sandėlio patikėjo. O j sandėlyje pakliuvusiam moteriškai net galva apsisuko: tiek visokių gėrybių prikrauta. Todėl vietoje išskirtų dviejų rulonų ruberoido ji išsinešė keturis. Tikrai du nunešė namo, o kitus paslėpė žolėje prie sandėlio. Bet ne viena A. Zukaitė tą mėnesienos naktį po Rubikius vaikštinėjo. Vaikščiojo čia ir tokie, kurie pasiūlė moteriškai savo klajonių tikslą ir nemigos priežastis išlieti pasiaiškinime, o vėliau susimokėti pinigą baudą...

IR GUDRUMAS TOS LAPUTES...

„Anykščių vyno“ administracinio korpuso valytoja Marytė Grilauskienė atėjusiam savo vyrui įdavė nemažą maišiką ir paliepė jį parnešti namo. Tempia vyriokas namo kažkokią terbelę ir net nenujaucia, kad labai jau įtartinais žvilgsniais kiekvieną jo žingsnį nuo pat gamyklos stebi VIDAUS REIKALŲ skyriaus pareigūnai. Sie ir užkalbino Grilauską, mandagiai pasiteiravo, iš kur gi jis nešasi tą terbelę su cukrumi.

— Ogi kioske pirkau, — nedvejodamas atsakė pastarasis. Paskui, prisiminęs, kad maisto produktų kioskas tokiu laiku jau neveikia, paaiškino: — Kažkokia moteriškė man už 2 rublius cukrų su visu maišeliu prie kiosko pardavė.

Visokių išmonių Grilauskas prisigalvojo, galų gale pareiškė, kad cukrų jam įdavusi žmona ir liepusi parnešti namo. Iš kur žmona cukrų gavusi — jis nežino, bet spėja, kad bus vogtas iš „Anykščių vyno“ gamyklos...

O jau kitos dienos ankstyva rytmetį j Anykščių rajono VIDAUS REIKALŲ skyrių atlikė patį Marytę Grilauskienę ir ant vieno atsakingo darbuotojo stalo tēkstelėjo... raštingą pasiaiškinimą. Ne, ne jos

pačios rašyta, bet vienos Anykščių gastronomo pardavėjos mėlynai ant balto išguldyta: „Aš, pardavėja, paaiškinu, kad tikrai pardaviau cukrų pilietei Grilauskienei...“

Milicijos darbuotojus gerokai nustebino toks dokumentas, kurio į skyrių pristatyti jie visai nereikalavo. Todėl pasiteiravo gastrono me to paties pardavėjos, kieno reikalavimu ji parash paaiškinimą. O gal iš tiesų moteris pirkė aštuonis kilogramus cukraus?

— Privertė mane Grilauskienė parašyti šį dokumentą. O cukraus nei kilogramo, nei gramo pas mus nepirko, — raudama kalbėjo pardavėja, pakliuvusi į gudrios laputės ilgapiščės M. Grilauskienės pinkles...

Anykščių rajono Llandies teismas šią visuomeninio turto grobstytoja nubaudė 40 rublių bauda. Reikia tikėtis, kad reikiama jos poelgi įvertins ir Anykščių vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ vadovai.

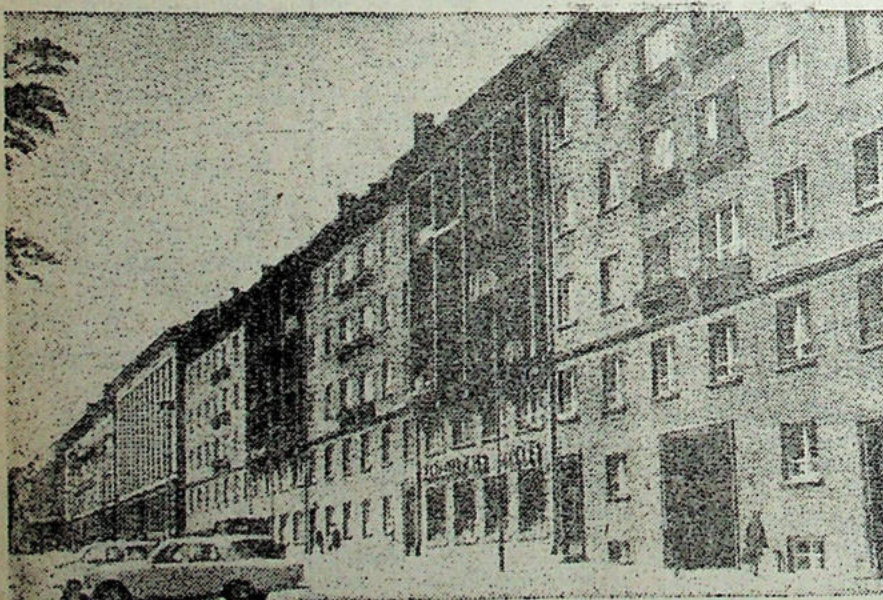
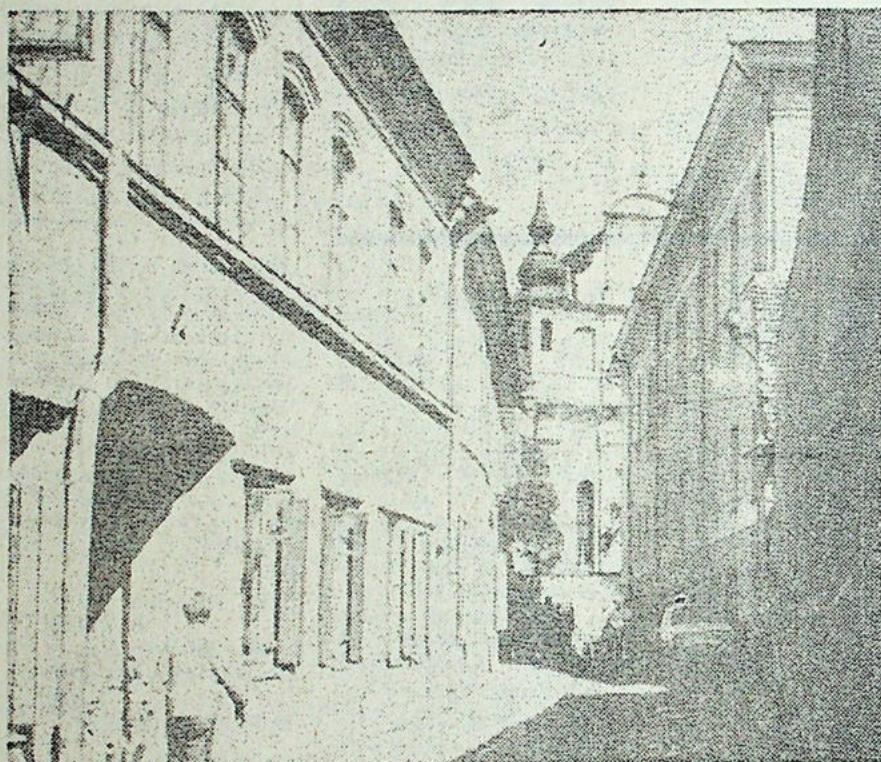
A. Paškevičius
Anykščių VRS kriminalinės paieškos poskyrio viršininkas,
St. Jurgellonis
Anykščių VRS KSNK inspektorius,
Vyt. Bagdonas
„K. d.“ koresp.

Anykštėnų vardai — Vilniaus gatvėse

Sostinės centre viena gražiausių gatvių pavadinta anykštėno rašytojo Antano Vienuolio-Zukausko vardu. Si gatvė nusidriekia nuo Lenino prospekto iki Neries. Joje įsikūrusios kelios parduotuvės, žurnalų „Tarybinė mokykla“ ir „Rusų žavė v škoie“ redakcijos, kavinė „Dainava“. A. Vienuolio gatvė rūpestingai tvarkoma, prižiūrima, joje daug žalumynų (nuotrauka apačioje).

Vilniaus senamiestyje įamžintas mūsų žemėčio rašytojo Jono Biliūno atminimas. Gatvė, pavadinta J. Biliūno vardu (nuotrauka dešinėje) yra siaura, skirta daugiausia pėsčiųjų eismui, senoviniai architektūros statiniai patraukiantį ne vieno atvykusio svečio žvilgsnį.

Vyt. Bagdono nuotraukos

Nuoširdžiai užjaučiam J. J. J. KARVELI, mirus mylimam tėveliui.
M. Melnikaitės kolūkio pirminė partinė organizacija

Mirus JONUI KAZLOVUI, reiškiam nuoširdžiai užjaučiam velionio šeimai ir artimiesiems.
„Atelės“ kolūkio valdyba

JONUI GIEDRAICIUI Dėl mylimo tėvelio mirties, reiškiam nuoširdžiai užjaučiam.
SRV pirminė partinė organizacija

Dėl mylimo tėvelio mirties, reiškiam gilia užjaučiam J. J. KARVELIUI.
M. Melnikaitės kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija

Mirus BRONEI ZVIRNINEI, nuoširdžiai užjaučiam dukterį VILMĄ ir artimuosius.
Anykščių miesto Statybinių gatvės namo Nr. 10 II-os laiptinės gyventojai

REGINAI PACIONIENEI Dėl mylimos mamytės mirties, nuoširdžiai užjaučiam.
Anykščių miesto lopšelio-darželio Nr. 2 darbuotojų kolektyvas

VANDAI ir POVILUI PLACENIAMS Dėl sūnaus ALBERTO mirties, reiškiam gilia užjaučiam.
„Gimtosios žemės“ kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija

Didžiojo Tėvynės karo dalyviui GRIGORIUI BEREZNIUVIUI mirus, reiškiam nuoširdžiai užjaučiam velionio žmonai ir artimiesiems.
„Gimtosios žemės“ kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos

JONUI GIEDRAICIUI Netekus mylimo tėvelio, liūdesio valanda reiškiam nuoširdžiai užjaučiam.
SRV K. Patapovo dalinčių brigada

Nuoširdžiai užjaučiam Anykščių lopšelio-darželio Nr. 1 mokininke REGINAI PACIONIENEI dėl motinos mirties.
Liaudies švietimo skyriaus pirminė partinė organizacija

Daug nuoširdžių užjaučiam žodžių skiriam LIUCIJAI PLACENYTEI dėl brolio mirties.
Viešintu vidurinės mokyklos X klasės mokiniai ir vadovė

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67352 Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11214 Užsak. Nr. 1542